

TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 24(1173)

Ilmub 1949. a. aprillist

Reede, 20. september 1985

Hind 2 kop.

Esmaspäeval, 16. septembril instituudi üliõpilaste, teenistujate ja õppejõudude ühisel koosolekul olid jutuks terviseklubi eluviisid.

Koosoleku juhataja, Üliõpilasklubi direktor Olavi Pihlamägi ütles, et vale oleks arvata nagu pandaks karskusliikumisele instituudis alus nüüd. Karskusliikumist erinevates vormides on olnud ennegi. Nüüdseks eesmärgiks jäägu liikumise hoogustamine ja uute ideede tutvustamine.

Sissejuhatava sõnavõtuga esines parteikomitee sekretär Aadu Taltš, kes toonitas, et NLKP KK otsus «Abinõudest joomarusest ja alkoholismist jagusaamiseks» on mõeldud inimestele kasuks, sellest tuleb aru saada. Meie instituudi tervete eluviiside klubi peab saama omapäraseks baasklubiks kogu rajoonis, millelt hea eesküju võtta. Järelikult tuleb selle klubi tööd teha eesküju väärtiselt.

Toiduainete tehnoloogia kateedri juhataja bioloogiadoktor Jüri Kann rääkis oma sõnavõtus alkoholismi kahjulikust mõjust geneetilisele koodile ja ka sellest, et pole mõtet targutada normaalse üle, vaid liikuda tuleb meedetarbimise suunas. Jüri Kann kinnitas, et toiduainete tehnoloogia kateeder on omalt poolt valmis pakkuma huvitavaid alkoholvabasid jooke ja kokteile nii argitarbimiseks kui ka pidulikeks vastuvõttudeks.

Kehalise kasvatuse kateedri juhataja Aadu Krevald mainis, et vastuvõetud otsus on ühiskonnas arenguga kaasaskäiv loomulik protsess, et nüüd peab

toimuma revolutsioon oma tervise nimel. Samuti andis A. Krevald ülevaate sportimisvõimalustest instituudis. Uudisena selgus, et võib-olla saame uue kergejõustikuhalli.

Üliõpilasklubi direktor Olavi Pihlamägi tutvustas vaba aja veetmise võimalusi. Seoses mitmete kapitaalremontidega langeb põhiorhk sel õppeaastal meie kohvikklubile, kus üritused toimuvad iga päev.

Päevakorra järgmise punktina valiti instituudi 18. klubi, terviseklubi juhatus. Juhatusse kuuluvad teadusprorektor Ilmar Kleis, Aadu Krevald, üliõpilasklubi poliitmasšilise töö osakonna juhataja Ellen Nosenko, üliõpilane Natalja Grišina, ehituskonstruktioopide kateedri dotsent Urmas Mänd, teenindusökonoomika kateedri dotsent Helgi-Annika Reisenbuk ja rektori abi Koit Kurvits. Juhatus pärast lühikest arupidamist valis terviseklubi esimeheks Ilmar Kleisi. Aaseimeesteks on Aadu Krevald, Urmas Mänd ja Koit Kurvits. Tutvustati klubi põhikirja ja järgnevaid üritusi.

TPI TERVISEKLUBI PÕHIKIRI

NLKP Keskkomitee otsuses «Abinõudest joomarusest ja alkoholismist jagusaamiseks», samuti NSV Liidu Ministrite Nõukogu määruses ja Ülemnõukogu Presiidiumi seadluses käsitletakse joomarust ja alko-

holismi sõtsiaal- ja majandusliku probleemina. Seepärast peavad ka neist pahedest jagusaamise meetmed olema kompleksed.

Praegu, mil ÜAÜKN-i, ÜIKNÜ Keskkomitee, NSV Liidu Teaduste Akadeemia ja NSV Liidu Tervishoiu-ministeeriumi algatusel on loodud üliõpilane vabatahtlik karskusühing, tuleb maksimaalselt propageerida tervete eluviise, millise eesmärgi täitmiseks ongi eilse kutsutud TERVISEKLUBI Tallinna Polütehnilises Instituudis. Terviseklubi tegutseb TPI AÜ Komitee ja TPI Üliõpilasklubi juures. Klubi töö põhineb klubi liikmete loomulikul initsiatiivil ning tihedates sidemetes partei-, ametiühingu- ja komsomoliorganisatsiooniga.

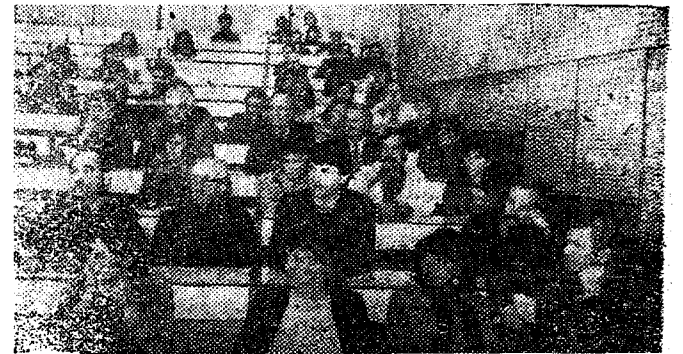
KLUBI ÜLESANDED JA TÖÖVORMID:

- * Terviseklubi pealesandeks on ühendada TPI üliõpilased, teenistujad ja õppejõud sihtsümpoosiumile alkoholismivastase võitlusele
- * via läbi aktiivset profülaktilist joomaruse vastast tööd TPI-s

- * propageerida karskust ja tervete eluviise kaastöötajate ja üliõpilaste seas.

Nende ülesannete täitmiseks korraldab Terviseklubi klubiõhtuid, tervisepäevi, matku,

ekskursioone, kohtumisi teadlaste ja ühiskonnategelastega; levitab terviseklubi eluviiside praktilisi kogemusi loengulise ja kirjalikult ning suunatud karskuse ja tervete eluviiside propageerimisele.

TERVISEKLUBI STRUKTUUR:

Terviseklubi liikmeks võib olla iga TPI üliõpilane, õppejõud või teenistuja, kelle elunormiks on terviseklubi eluviisid.

Terviseklubi kõrgeim organ on üldkoosolek, mis on otsustusvõimeline, kui kohal on vä-

hemalt 2/3 klubi liikmetest. Koosoleku otsused võetakse vastu lihthälteenamusega.

Üldkoosolek valib juhatusesimehe ja juhatusesimehe vastutab Terviseklubi töö eest ja annab aru kõrgeimalseivatele organitele.

Terviseklubi liikmeks vastuvõtmise toimub individuaalkorras.

TERVISEKLUBI LIIGE ON KOHUSTATUD:

* aktiivselt osalema Tervise-

klubi üritustel
* propageerima kõikjal terveteid ja karskeid eluviise.

TERVISEKLUBI LIHKMEL ON ÕIGUS:

- * Valida klubi juhatus ja olla ise valitud Terviseklubi juhatuses
- * Arutada Terviseklubi tegevuse küsimusi, teha ettepanekuid, avaldada ja kaitseda oma arvamust.

TEHNILISEST KÕRGHARIDUSEST EESTI NSV-S

Eesti NSV Kõrg- ja Keskerihariduse Ministreeriumi ministri esimene asetäitja
HEIMAR PEREMES

1982. aastal tähistasime Tartu Riikliku Ülikooli 350. aastapäeva ka Eesti kõrghariduse juubelit. 1980. aastal moodus pideva tehnikahariduse algusest 100 aastat. Need on olulised tähtpäevad ning viitavad mitte ainult hariduse ja kõrghariduse rikkalikule ajaloole, vaid ka teatud saavutustele meie vabariigi kultuuri- ja majanduselus. Eriti silmapaistev on olnud areng hariduse, sealjuures ka tehnilise kõrghariduse vallas nõukogude võimu perioodil.

1940. aastal kehtestati Eestis nõukogude võim ja vabariigi ainuke tehnikakõrgkool — Tallinna Polütehniline Instituut — hakkas õppe- ja kasvatustöös ümber korraldama teiste Nõukogudema tehnikakõrgkoolide, eeskätt Moskva ja Leningradi õppeasutuste eeskujul. Seda ei tulnud teha tühjal kohal, sest Tallinna Tehnikaülikooli näol oli olemas materiaalne baas ja ka põhiline õppejõudude kaader. Õppimisvõimalused muutusid avaramaks eeskätt tööliste ja talurahva seast võrsunud noortele. Võrreldes 1936. aastaga suurenes juba 1941. aastal üliõpilaste arv peaaegu kahekordseks.

Õppeasutuse arengu katkestas ajutiselt saksa fašistlik okupatsioon. Õppetöö oli häiritud ja veebruaris 1944. a. seos

ses okupantide poolt korraldatud üldmobilisatsiooniga, lakkas hoopis.

Kuid juba sõja ajal Nõukogude tagalas kavandati Eesti NSV valitsus ja NSV Liidu Kõrgemate Koalide Komitee abinõud õppetöö alustamiseks vabariigi kõrgekoolides pärast vabanemist fašistlikust okupatsioonist. 15. novembril 1944. a. s.o. vähem kui 2 kuud pärast Tallinna vabastamist, alustas TPI õppetööd 1015 üliõpilasega, nendest 423 olid esmakursused. (Siinkohal tuleb märkida, et prof. E. Schmidt'i monograafia «Kõrgema hariduse areng Nõukogude Eestis», 1967. aastal ilmunud raamatu «Tallinna Polütehniline Instituut» ja mõnede teiste väljaannete andmed on teataval määral lahkuminevad.)

Rahvamajanduse taastamise ja sõjahaavade ravimise perioodil oli vajadus tehnilise kaadri järele suur. Seisuga 1. november 1947. a. töötas vabariigis kõigest 1323 kõrgharidusega inseneri, kõige rohkem ehitusinseneri — 364, mehaanikainseneri — 233, elektrikuid ja energeetikuid — 148. Teiste tehniliste erialade esindajaid oli mõned kümned, sealjuures põllumajandusliku kallakuga inseneri 33.

Kõrgharidusega tehnilist kaadrit hakkas ette valmistama

ma Tallinna Polütehniline Instituut, suurendades vastuvõtu päevasesse osakonda ja avades ettevalmistuse ka õhtu- (1947) ja kaugõppe vormis (1953).

Alates 1960. aastast hakkas tööle kaugõppe konsultatsioonipunkt Kohtla-Järvel, mille baasil 1969. aastal loodi samas õhtune üldtehniline teaduskond. Alates 1961. aastast töötab kaugõppe konsultatsioonipunkt ka Narvas. Konsultatsioonipunktide ja üldtehnilise teaduskonna loomine võimaldas põlevkivibasseini ja Kirde-Eesti tööstuspiirkonna töötavatel noortel kõrghariduse omandamist tunduvalt kergendada.

Sõjajärgsetel aastatel oli TPI-l raskusi erialade komplekteerimisega. Selleks et anda keskharidust mitteomavatele noortele, eeskätt tööliste ja maanoortele ning Nõukogude armeest demobiliseeritutele, võimalus kõrgkooli pääseda, võttis vabariigi partei keskkomitee ja rahvakomissaride

nõukogu 1946. aastal vastu otsuse TPI juurde ettevalmistusosakonna loomise kohta. 7-klassilise haridusega noortele oli ette nähtud 2 kursust, 8 ja enam klassiga 1 kursust. Ettevalmistusosakonna kuulajatel olid üliõpilastega võrdsed õigused. Osakond töötas TPI juures 1950. aastani.

Üliõpilaste arvu kasv ja õppetöö ajakohastamise vajadus nõudis materiaalse baasi tugevdamist. Uuele hoonekompleksile Mustamäel pandi nurgakivi 23. mail 1962. a. Kahe aasta pärast asus uude õppekorpusesse mehaanikateaduskond. Seejärel said oma kasutusse õppekorpused ehitus-, keemia- ja elektroautomaatika-teaduskond. Tekkis võimalus arvutuskeskuse loomiseks ning teadusliku uurimistöo intensiivistamiseks. Mustamäel paiknemas üliõpilasiinnakusse ehitati raamatukogu, aula, spordikompleksi esimene järk ja ühiselamud üliõpilastele. Lähemas perspektiivis tuleb ehitamisele 6. õppekorpus ja ajakohane arvutuskeskus. Kõik asuvad endises peahoones, kus paikneb majandusteaduskond, tehakse kapitaalremont.

Üliõpilaste arvu kasv nõudis õppejõudude koosseisu suurendamist ning nende teaduslikpedagoogilise kvalifikatsiooni

tõstmist. Aspirantuur avati TPI juures juba 1947. aastal, kuid sinna astujate arv oli tagasihoidlik — 1–2 inimest aastas. Alates viiekümendaist aastast hakati paremaid lõpetajaid suunama Moskva, Leningradi ja teiste linnate tehniliste kõrgekoolide juurde sihtaspirantuuri. Neil aastail oli sihtaspirantuuri põhiliseks teaduskandidaatide ettevalmistamise vormiks. Raskem oli olukord teadusdoktorite juurdekasvuga.

1945. aastal oli TPI-s 8 teadusdoktorit, 1961. aastal vähegi 6. Alles 1966. aastaks tõusis nende arv 11-le. Järsk õppejõudude arvu kasv 60-ndail aastail «lähendas» esialgu tunduvalt nende koosseisu.

Aspirantuuri vastuvõtu suurendamine, teadusliku uurimistöo intensiivistamine, vanemteaduri institutsiooni (doktorantuuri) loomine aitasid teaduskraadi omandamisele oluliselt kaasa. Suurt osa teadustöö intensiivistamises, seega ka õppejõudude teadusliku potentsiaali kasvus etendas probleem- ja tootmisharulaboratooriumide loomine alates 60-ndaist aastast.

(Lühendatult TPI toimetest 567)

MALEVLASED, TE PEATE

KARKSI NUIA '85

festival — perioodiline pidulik kunstisaavutuste esitamine muusika, kino, teatri jm. alal.

(«Võõrsõnade leksikon»)

KAKS RAKETTI ETTE

Karksi tee ääres kätt viibutades tabasin end mõttelt, et ehk olen juba liiga vana arusaamaks tänaste malevlaste mõtetest, tundmustest, sisevooludest, malevahingusest ja niimbusest. Vana? Mül on oma EÜE kujunenud nelja malevaastaga, omad mälestused, meenutused, oma suhe. Kas äkki ei löö minu EÜE kõikuma, ei varise kokku nagu kaardimajake?

Festival ei ole veel EÜE. Ta on (pinna)virvendus, hetkefikseering, osake üldvaimeusest. OMA EÜE jääb igal ajal alles. Ja kahepäevase festivalist ei saa veel maiku suhu, milline on EÜE-85, süvahooaused jääva tabamata. Ma viibutasin oma kätt edasi.

Virvendus ei passi üldistus-tekst, virvendust võib lahutada killukesteks, väikesteks ajakirjanduslikeks tabamisteks (ja ka mõõdalaskmisteks), mis võivad liituda tervikuks ning osaliste südameis taaselustada kord nähtu-kuuldu-kogetu, anda mitteosalistele ülevaate, MIS TOIMUS. Kuid killukesed võivad jääda vaid kildudeks, juppideks omaette, nagu festivali — koosnedes paljudest erinevatest lõikudest võivad need liituda üheks tugevaks üldmuljeks, üldtundmuseks ja võivad ka mitte, jäädes meelde killuna sellest, killuna tollest jne....

* * *

... Kui TP kohale jõuab, on töövõistlus ja üritus kangastelgedel juba läbi. Kokkuklopsitud kastid seisavad platsil ja ootavad tibusid (või vastupidi, tibusid ootavad kaste). Hiljem istutatakse nende peal, trambitakse nende peal ja mõned visatakse lõkkesse (kastid ikka, mitte tibusid).

Kas kastide kokkuklopsimine on EÜE põhitöö?

Mõistan, et tibusid vajavad. Saan aru, et raske oleks kohapeal midagi muud välja mõelda ja teoks teha, kuid kui juba lennukid kohale lendavad, asi see siis EÜE-meestel üks korralikum, EÜE-le sobilikum, iseloomulikum töövõistlus korraldada... (Nagu naljatamisi ütles malevaveteran P. Vaaks: «Siin müüre küll, mida täis laduda.»)

* * *

(Väike kõrvalepõige. Oli üks suur võistlus, pidev punktidele rabelemine, nii et ei saa nüüdki punktidest mõõda minna. Kui võistlus, siis võistlus lõpuni! Paneme vaekausile malevlaste ja korraldajad (Keskstaap). Kui tundub, et KS-i poolt on midagi viltu, punkt malevlastele; huvitav orgunn — punkt KS-le; kui panevad malevlasted mõõda — punkt KS-le ja nii edasi. Muidugi on see kõrvaltvaataja subjektiivne katsetus, ei enam. Oma punktitseisu võib igalüks pidada. Koefitsiente pole.)

* * *

Ja-jah, lennuk lendas kohale, tiirutas ja tiirutas see üllatus ülevalt ning ei maandunud. Hoopis laskis luugi valla ja lendlehed sadasid taevast. UHKE! Lendlehtedeks värsked malevalehed reklaamitud malevaristsõnaga. Rabad lehe, pastaka, usinalt tuletad meelde malevaajalugu. Ennäe, lähedki su malevateadmisi vaja — kes on EÜE-85 komandör, kes komandöri asetäitja, kes komissar, kes peainsener, kes peaarst... Veel on paar re-

giooni sisse juhtunud ja MALEVARISTSÕNA olekski nagu lahendatud. Rõhkem malevast polnud. Muidugi malevlasted olid sellegagi hädas, no mis selle Annuse eesnimi on, kes kurat see peaarst nüüd on — aga ilmselt oleks huvitavam olnud puhtmalevaristsõna. (Eriti kui arvestada, et samad küsimused ja valged lahtrid ilmusid hiljem «Nooruse» «Pähklipurejas» — Hei, tühjus, kas sinu nimi pole mitte HALTUUR-RA?!)

* * *

Paneme punkte. Töövõistluse eest punkt malevlastele. Kangastelgedele eest punkt KS-le. Ristsõna eest punkt malevlastele. Lennuki eest punkt KS-le. Seis — tasavägine — 2:2.

* * *

Korralikult ettevalmistatud koha eest KS juhtima 3:2.

* * *

KS-le punkt ka spordi eest. Sest tõelist tervisesporti tegid peaaegu kõik. (Iseasi, kas ühel FESTIVALIL peab higi tilkuma, kas veresooneid peavad füüsilisest pingutusest paisuma?) Niisiis, 4:2.

TAIDLUS

Kõigepealt väike torge paaris malevalehes levinud arvamusel, et taidlus on see, mille järgi otsustatakse kokkutuleku üle, et taidlus on see, mis jääb meelde. Kui nii, siis mis mõttega selliseid kokkusaamisi üldse korraldada, kahepäevaseid, ägeda programmi, tohutu orgunni ja vaevaga. Pigem siis saagu rühmad kuskil X-kehas kokku, ja taelgu, näidaku, mida oskavad, olgu taidlusülevaatus ja punkt — kodusesse tagasi. Taidlus on üks osa, no ütleme lahutamatu osa kokkutulekust (või festivalist) ja koefitsiendi järgi otsustades KAA-LUKAS osa. Vast kõige ilmekam näide konkreetse üliõpilaskonna HETKE VAIMSU-SEST, virvendav fikseering malevlaste mõttemaailmast, kuid ta pole veel mitte mingil juhul kokkutulek ega üldistus vaimeusest.

Ranna tuli bravuurselt peale ja hakkas kohe puterdama. Nojah, ikkagi «1001 ööd»... Esimese osa «Väikene armastus» kannatad kuidagi ära. Teine osa pakikandjast ja kolmest neiust ehmatas oma robotisuse ja labasusega (mida ei saa «1001 öö muinasjutu» kohta öelda). Tagantpoolt kostub: «Regiooni kokkutulekul tegid nad paremini» ja mitte ei saa aru, mida nad veel paremini tegid (kui siis — võib-olla oleks kava efektsem olnud alastuses, oleks žüriilgi midagi hinnata olnud). Ranna lüpetab, oma mure ja südamevalu tõid nad vaatajateni. Plaksutatakse. Harvalt. Punastav ja lõõrdud komissar Raimo Kägu lausub mikrofonil: «See oli siis Ranna rühma sõnum. Selle rühma mõtetegevus.» Ranna rühm trumbitab, et «1001 ööd» on ilmunud «Eesti Raamatu» väljaandena 1985. aastal. Kägu vaikib (targem annab järele).

Järgnevad Tareküll ja Patjala kavad. Pärast paigutab žürii need koos Rannaga gruppi nimega «mittehindamisväärilised». Žürii oli leebe, sellesse gruppi mahuks teisi. Ker-

kib silt: «KAUA VOIB». Vilistatatakse. Ja õige kah — tie-pooltest, kaua võib?!

Suuremat elevust tekitab alles viies kava — Lembitu. Eesti Üliõpilaste Ehitusmale — Garri ja Anatoli. Küib tühe panemine. Meie keris muudkui: «Sahh ja Sahh». Oli väimukust, nipikust, nalja... Aga siis väike pahelugemine (ka veel naljakas) ja teema vahetus ning kõik muutus jälle igavaks — KAUA VOIB.

Emmaste tuli stampoarmiga — KIRJAD. Seda on tehtud ajast aega vahelduva eduga. Emmaste meestel oli särtsu, esinemisõhkust, malevlastele istuvast absurdset totrust (kiri sõbrannale) ja telegrammilist väimukust. Žüriilt teine koht.

Saare — «Ameerika Hääl» erisaade EÜE-st ja malevlastele. Esimene kava, mis pani kuulama. Tõsiselt kuulama, sest vaatamata välisele sädlevale väimutsemisele olid Saare mehed jõudnud mõnede olemuslike joonteni, küündnud süvitsi. Esitus nauditav. Sõnale vahelduseks stiilsed laulukesed täpse tekstiga. Lõplause Vonnegutilt (kahtlemisest ja valimisest) läheb ka täppi. Kui midagi ette heita, siis pooleltunni pikkust, oleks saanud ka lähemalt. Žüriilt ESIMENE KOHT.

Järgmisena pani Kärla Kaubamaja asjad liikuma, mängima, rääkima. Paar tabavat parooli ei too veel edu, küll aga oli nauditav Rene Sergi mannekenlus. Kärlalt esimene rakkett...

Siis jälle mõttetühjust paarilt rühmalt ja Tootsi kord. Vast kõige TUDENGLIKUM (malevalikum) kava oma dünaamika, väimukuste kaskaadi ja esinejate sundimatu särtsuga. Kõvasti nalja-naeru ja nalja tagant mõtlemisainetki. Peasatitjal (komandöril) polnud kerge, kuid tema rahva poole suunatud peegel k'neles selget keelt: «Vaadake! See on male. Vaadake, malevlasted, sellesed te olete!» Sümbool, milles omajagu nukrustki, rääkimata toesusest. Žüriilt kolmas koht. Isiklikult paigutaksin Emmastest kõrgemale.

Jäi veel Abruka, kuid ka neil polnud head «nappu». Hullumaja, noh...

Kokku 14 kava, millest paalusid 4—5. Selline suhe võib esineda regiooni kokkutuleku taidlusel, kus rühmade tase kõlvu. Aga festivalile olid ju kokku tuinud maleva PARI-MAD, järelikult elevust ja mõttepinget pidanuks kandma IGA KAVA. Võta näpust... Oli palju üllatavat ses mõttes, kuhu tudeng võib langeda, polnud peaaegu midagi üllatavat ses mõttes, kuhu tudeng võiks tõusta.

Järgmisei päeval teeb taidlusest kokkuvõtte žürii liige, Rakvere Teatri peanäitejuht MADIS KALMET, kes muuhulgas ütles ka nii: «Taidlus oli justkui liigliha ürituse juures. Ta oli mõitetum ja lahjem kui kõik muu. Enne lavale tulekut peaks mõtlema ka sellele, et lava on kui triibüün, lava on kõrgendatud suhtluse koht. Läbi enesekriitika ja range puhastuse sündigu kavad, et midagi suurele auditoriumile pakkuda. Nüüd aga oli infantilliikute (kui mitte öelda debilliikute) tase. Enne on vaja selgeks teha, miks me teeme ja mida tahame öelda, mis on meie sõnum.»

Täpselt öeldud.

KS teenib malevlastelt punkti juurde. KS-le punkt M. Kalmeti suu(re)pärase kommentaari eest. Seis 6:2, KS juhib.

* * *

Vihm tuli kaela. Regioonide võistlulaulmise alguseks. Harjumaad ja Virumaad see ei heidutanud. Nemaad laulsid häale lahti just kõige suurema saju ajal. Ja kasud olid sees: Virumaa esimene (nende laul kõlas tõesti hästi kokku), Harjumaad kolmas. Vahele kiilus bravuurne Tartu tänu eredale solistiisiksusele. Üritus ise oli kiiduväärne ja vägev. Ühises laulmises oli võimu, kuigi nõutuks tegi sõnade teadmise abitus (sellele oleks võinud ju varem mõelda). Arusaamatuks jäi ka Lõuna veteranide poolt esitatud Komi rahvalaulu mõju. Või: elagu hõimlased?! Väinamere ühiskargamises oli vast tulevikuenustust — järgmine kord võistlulaulu ja tantsupidu.

Laagriplatsil hõiskas Karla elu eest koos Abruka meestega, teisel joriseti hommikutundideni «Meie vapraid kodumaapoggi...» Euromais? Persostrat? Mine võta kinni. Mafin oli t'gatahes seal. Nii et — jälle need põlised, need unustamatud.

* * *

«Laulupeo» lõpuks peab märkima, et paljud head ideed sünnivad vihastades. Head vihastamist, Keskstaap! Punkt KS-le idee eest. Punkt malevlastele, et idee teostus. 7:3.

Ahsoo, taidluse vahele jäänud populaarsema mehe selgitamine võttis nõutuks. Kui lihtne on saada populaarseks — mine ja ripu. Huvitav, miks Kägu ja Ilomets ise rippuma ei läinud? Kartsid populaarse langust? Või hingematvat tõusu? See segane üritus annab punkti malevlastele. 7:4.

* * *

Juba viskab pimedaks. Projektorid süttivad. «Justament» sätib end hakkama. Malevlastel on tuline hoog pärast võistlulaulmist sees ja siis... autasustama. T. Annus küll põhjendab ja vabandab ja püüab

sesta tülikat tseremooniat võimalikult kiiresti läbi viia, kuid ikkagi. Pinge kaob. Hoog laguneb. Oine autasustamine jätab enamiku külmaks. Ja õige kah. Punkt malevlastele. 7:5, KS-i edu kahaneb.

* * *

Viktor Sillats, videodisko ja värsked Moskva uudised. «Justament» ja kantrilood. Vihma ei tule, aga platsid on plõdised. Alla «Justamendi» juurde jõuad ikka mudasena. Taevasse lahvatab ilutulestik. Malevlastel algas vaba (une)ajeg. Väinamerelased lasevad veel laulu, Mafin pildistab ja ajab veterane kokku. Malevlasted tuduvad ja õige kah — homme taas päev. Põlevad lõkkesed, lõkkesed ääres kodutud. Punkte pole kellelegi jagada.

* * *

Spontaansus. Keeruline sõna. Ütleme siis elurõõm, sähvatus, sära. Ei saa nõuda. See peab lihtsalt olema. Ja kui võiks ta veel paremini avalduda, kui mitte malevas? Võib-olla on vorm teisenenud? Et märkad seda paremini vanades malevahuntides, kes tulevad ja kepsutavad ja laulavad enastunustavalt, mõni noorem rühm oleks aga justkui mahalaskmisele toodud.

Kui öösel disko-tantsulka otsa sai, kadus küll enamus malevlastest... telkidesse. Võib-olla sellepärast et äkki tekib siiski... kõigele vaatamata... kuiv seadus ju... Või sellepärast et malevlane oli väsinud. Tihe päevane programm, vihm, disko. Ei tea.

Laagriplatsil hõiskas Karla elu eest koos Abruka meestega, teisel joriseti hommikutundideni «Meie vapraid kodumaapoggi...» Euromais? Persostrat? Mine võta kinni. Mafin oli t'gatahes seal. Nii et — jälle need põlised, need unustamatud.

REVANŠI VÕTMA!

Igal juhul pool seitse on Raimo Kägu platsis kui viis kopikat, värske ja hakkamist täis. «Aratus! Festivalimilijooksule!» Aga vaba (une) aeg on saanud tähtsamaks kui tegetsemine. Lõpuks malevaveteran Kallion paneb mingi hulga ajama (rohkem oodata pole sünnis), mõned laisemad longivad järele. Sütrem osa põõnab telkides ega teagi, milline enneolematu vaatamäng algab Nuija mäeküngastel. KS-le punkt malevlaste laiskuse eest 8:5.

* * *

Ahjaa, eileõhtune regioonide söömaag (loe: oskus žüriid toita) annab punkte nii KS-le (et nad lõhki ei läinud) ja ka malevlastele (toideti korralkult). 9:6.

* * *

EÜE MOTORISEERIB EES-TIMAAD kerkis tahes-tahtmatult keelele, kui regioonide komisserid tsiklile kargasid ja pöörutama kütsid. Virumaa Riisalu oma viiesajakuubikuga pikalt ees, Kägu, hambad ristis, kukkumisi trotsides järgi. OT-vanad tulid vesirastastega. Peainsenerid kimasid harilike (harilike — mõelda, kui igav!) rätastega. Komandörid kräänutasid Ilometsa rallimasinat mäest üles ja alla. Arstid panid viigursõitu. Hästi sobis ürituse juurde repliik Tootsi kavast: «No, Onnetus, tule juba! Tule juba, kus sa jääd, Onnetus!» Ei tulnud, õnneks.

Kogu ürituse eest punkt KS-le. KS-ees 19:6.

* * *

AEROOBICA

Näidati jälle naisi, malevnaisi. Vanasti oli tegu, et saada naist esinemislavale (või leida sobivat). Nüüd aga tundub, et julgema lavastaja käe all on nad KÕIGEKS võimelised. Aeroobikas elemente taidlusest ja laulust. Kohati huvitavam ja vaimukamgi kui taidlus. Osa rühmi kõlbaks edukalt koduvabariigi varieteelaudadele. Vaimukamad Vara, Abruha ja Kärla. Punkti saab KS (miks mitte), saavad ka malevlased (oli mida vaadata). 11:7.

* * *

LAUL

Kirjutaja eeldused:

- * ei oma muusikalist haridust
- * ei oma eelarvamust malevalaulude suhtes
- * pole varem targutanud malevalaulu teemadel.

Malevalaul on selline, nagu ta on. Läbi inimeste, kes seda laulavad, läbi rühma, kes selle laulmiseks valinud, läbi maleva, kus see kas elab või kaob. On rühmast rühma, suvest suvesse kanduvaid laule. Midagi neis kõidab. Muidu neid lihtsalt enam poleks.

Kas jäävad ka sellest suvest laulud järgmistesse aastatesse laulda? Võitnute või varjajä-

jate seast? Seda näitavad uued suved. Halastamatu žüriina.

Pragu võib vaid üle mõelda, mis jäänud, mis meelest libisevad. Oli vanu laule uues vormis, uusi laule vanas vormis. Oli vaimukust, särtsu, ka südamevalu; kui soovite, peagegu Anne Veski ja ehtne Jan Rookaar. Vähe oli traditsioonilisi rühmalaulu. Pärts oma laulu. Kas pole see veidi kurb? On's vorm end ammendanud?

Vara rühma «Vaesed käed» nii rikka naishäälega, Karksi-Nuia festivalilaul. Vaimukad, malevalikud. Emmaste «Entel-tenteli» ja «Võõra mehe variatsioonid», Tootsi show' poplaul-jatest. Malevalaul?

Nemad olid žüriil arvates kolm parimat.

Veidi mõistatuslikuks jäi Tihu (4. koht) oma lauluga «Admiral Lind». Mis lind? Mis admiral?, tahtnuks rumalalt küsida. Rühmalaulu sõnu «EÜE, meie ajastu mõistus ja au oled sa» ei saa vist päris tõsiselt võtta.

Saare (5. koht) sõnavariatsioonid Vargamäe teemadel andsid taas tunnustust eesti klassika ammendamatuses ka malevalaulude loomisel.

Viigi (6. koht) mure Põhja-maa pärast läks tööpoolest südamesse.

Eisma (7. koht) Virumaa ülistuslaulu oli juba eelmisel õhtul suuremakooesulisel esituses kuulnud. Meeldiv laul, võis teist korda veel kuulata. Eisma suvilaulust (pealkiri meelest tänu märkmikule) ei tule midagi meelde.

Seekord laulis Karl Meos siis koos Abruha (8. koht).

Räpo mehed klaveriga (9. koht). Meeldivalt fokstrotiline vilistamine. Meeldivat muljet on alati kerge ära rikkuda. Kasvõi ainult veelkordse lavatulekuga.

Ülearu ei tule millegipärast meelde. (10. koht).

Kümme tugevamat.

Laulukonkurss venis veidi pikale. Kerge on väsinud publiku soosingu (tähelepanu) kaotada. Seda enam peab iga rühm eelkõige endale aru andma, KUIDAS ta laulab ja MIKS ta laulab.

Laulu peab nii laulma kui esitama. Mitte AINULT esitama. Ise seda hingestamata, seda tajumata. Laul, mis tuleb südamest, läheb ka südamesse.

Laulu eest punkt siiski malevlastele. 11:8. Punkt malevlastele veel KS-ile (Kägu ei suuda kuidagi kindlat joont ajada ega täpselt teada, mida ta tahab, tema «Leppisime ju kokku» muutub paroodiaks). 11:9 tõmbavad malevlased järgi.

* * *

ATRIBUUTIKA, KUNST

Enam harilik sportsärk ei kõlba. Läheb pesu, vest, triiksärk. Ilmselt hakatakse peatselt Viigi rühma eeskujul ülikondi kandma. Kas malev muutub soliidsemaks?

Ilmar Kruusamäe maal sae ja labidaga on vaieldamatult uus kvaliteet malevakunstis. (Ent kas ka noore kunstniku eneseteostuses?) Ah, anname punkti malevlastele. 11:10.

* * *

Ühel hetkel taban end äratundmiselt, et laual (ja üldse festivalil) teevad ilma (äratavad tähelepanu)

ühed ja samad näod. Mehed, keda nähtud juba 79, 80, 81 aasta kokkutulekult. Mehed, kel üliõpilasiga peaks juba minevik olema. Ja samas nooremad, tudengid, tunduvad nende kõrval kohmetute, tuimade ja mõttelagedatena. Kas on välja kujunenud uus elukitse — malevlane? Elukitseline malevlane, ei kõla just halvalt. Mis see siis on, EÜE tugevus või nõrkus, et ilma teevad lõpetanud? Ühest küljest muidugi organisatsiooni kui ter-viku tugev külgetõmme, kui korra oled maigu suhu saanud on (võimatult) raske loobuda. Teisalt aga kindlasti nõrkus, kui vanad kolmekümnesed, habetunud, kortsulised ja kiilatõmbuvad veteranid on tänastest tudengitest särtsakamad, vaimukamad, teotahelised-mad.

...Ja jälle ronivad nad lavale, need maleva elavad legendid. Ning mul pole selle vastu midagi. Neil on veel, mida öelda. Keegi ei tõsta silti: KAUA VOIB...

* * *

Mis on üks korralik ülevaade ilma intervjuuta? Ja nii ma karjusingi kohe, kui Ilometsa nägin: KUIDAS LÄHEB?

«Hästi,» karjus ta vastu, «KÕIK KADESTAVAD.»

Ma ei osanud enam midagi küsida.

* * *

LÕPETAMINE

Venib nagu ikka. Torte on palju nagu ikka. Kõige rohkem torte võtab ära VARA, festivali parim rühm. Rahvas on tuim ja väsinud. Vaid Vara püüab meeleolu tõsta. Keskaastaab istub laual, väsinult ja mornilt. Päike paistab maleva-juhtidele silma, nad kissitavad või langetavad pea. Ilomets jagab nänni, teised käivad aeg ajalt kommenteerimas. KS saab Virumaalt tordi vastu tunnitaie soolasilku. Rahvas plaksutab loitult. Kärla paugutab (nagu ikka). Rahvas ehmatub ja harjub. Kägu peab ka kõnet. Oja ja Imboil tahavad laulda, pühendusega Ilometsale, laul EÜE komandöri korralliseist reisist Tokiosse. Ilometsa nägu jääb liikumatuks. Oja hakkab mulla ajama. Imboil solvub ja lahku lavalt. Kägu läheb Ojale ikka. Rahvas liisab, et kunagi oli Oja mees. Oja arvab teadvat, kes ta nüüd on. Rahvas naerab. Nii see lõpeb. Lindilt tuleb oi-aegu-ammuseid ja malevlased vantsivad bussidesse. Korraldajad ei täna keegi. INETU iseenesest. Liigagi INETU. Kurb kah.

* * *

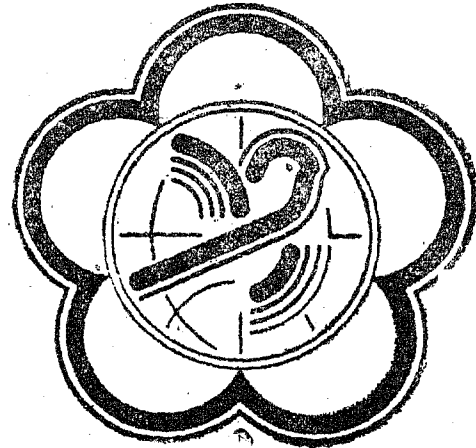
Punkt KS-le korralduse eest. Punkt KS-le malevlaste lõputumuse eest. Punkt KS-le asjalike kommentaaride eest. Punkt malevlastele lõpetamise venimise pärast. Ja kokku saame — 14:11 KS-le. Aga neile ei andnud keegi torti. Ja üle ka vist ei jäänud. Kahju kohe teistest.

TAASKOHTUMISENI. Ja enam mitte Karksi-Nuias (Kägu teab). Malevlased, te peate revanši võtma!

TIINA (laul ja spontaansus) ja ENNO (ülejäanu) TAMMER

XII

MOSKVA
EDUARD
SAUL

27. juulist 3. augustini oli Moskva XII Ülemaailmse Noorsoo ja Üliõpilasfestivali võõrustaja. Selle nädala sees kulmineerus kõik see, mille nimel rahvuslikud ettevalmistuskomiteed olid mitu aastat vaeva näinud. NSV Liidu 2000-liikmelise delegatsiooni hulka kuulus 11 meie vabariigi esindajat. Eesti NSV delegatsiooni juhtis ELKNU KK I sekretär A. Almann, delegatsiooni kuuluisid veel ELKNU KK II sekretär L. Savvin, ENSV Noorsoo-organisatsioonide Komitee esimees V. Meister, NSV Liidu Ülemnõukogu saadik lüpsja E. Kure, mikrobioloog L. Loide, Vabariigi Noorte Teadlaste Nõukogu esimees P. Tang, ELKNU Viljandi Rajoonikomitee I sekretär H. Hunt, heilooja ja pianist R. Rannap, Kohtla-Järve Põlevkivikeemia Kombinäädi lukksepp I. Fjodorov, TRÜ üliõpilane A. Kubjas ja mina. Kui veel juurde liita esinejad ja festivalikeskuse töötajad, auklallised ja turismigrupid, siis sai vahetu festivalikogemuse osaliseks ligi 700 inimest meie väikesest vabariigist. Vahetult enne Moskvasse sõitu võttis meid vastu EKP KK I sekretär K. Vaino.

Moskvasse saabusime mõned päevad enne festivali avamist. See aeg kulus kohanemiseks ja olmemurede lahendamiseks, samuti omavaheliseks tutvumiseks. Oli ju NSV Liidu delegatsioon suurim ning kõigile tuli leida ühtne festivalirüütu ja sümbolika. Need päevad olid kasulikud ka selles mõttes, et sinna mahtus väga palju uut infot festivali ettevalmistuse ja programmi kohta, infot sellest, mil- lise raskustega tuli erinevate maade ettevalmistuskomiteedel kokku puutuda ja mis mõtetega saabusid festivalile delegatsioonid. Oli ju selge, et mitte kõigi maade valitsused ei toetanud festivali deviisi «Antiimperialistliku solidaarsuse eest, rahu ja sõpruse eest». Oli riike, kus ettevalmistuskomiteed elasid ja töötasid pideva tagakiusamise õhkkonnas ja kus reaktioonilised ringkonnad püüdsid teha kõik, et vältida delegatsioonide sõitu Moskvasse. Seda enam tuleb hinnata näiteks Tšiili noormeeste ja neiuide julgust ja järjekindlust, et kõigest hoolimata saabusid nad festivalile. Teeks esimese vahelõpetuse Moskva festivali suureks kordaminekuks oligi juba see, et kõigi maade ettevalmistuskomiteed, kellega peeti läbirääkimisi, saatsid oma noorsoodelegatsioonid Moskvasse.

Festivalile eelnenud aja sisse mahtus ka NSV Liidu delegatsiooni klubi avamine Nõukogude Armees keskmajas. Ühe õhtu otsustasime pühendada Eesti NSV festivalikeskuse tutvumisele Gorki pargis. Võrreldes teiste liiduvabariikide keskustega oli meie oma ülimalt tagasihoidlik ja põskjamaiselt lihtne. Ma ei ole küll selle poolt, et igaüks peaks püstitama grandiosseid ehitisi, kuid seekord olime vist liiga tagasihoidlikud. See ei vähendanud aga sugugi selle programmi väärtust, mida meie keskus festivalipargis pakkus ja pealtvaatajate puuduse üle meie esinejad küll kurta ei võinud.

27. juuli hommik tervitas meid rõõmsa päikesepaistega. Ju vist tänu Moskva ilmajaama neidude pingutustele õnnestusid kõik festivali suurüritused hästi. Vihmapilved, mis muidu iga päev üle Moskva sõudsid, saadeti seekord mujale.

Festivali avapäev oli väga pidulik. Pärast lõunat kogunesid delegatsioonide liikmed pidulikult demonstratsiooniks läbi Moskva, teiste hulgas ka 600 NSV Liidu delegatsiooni liiget. Tänavate ääres seisis tuhandeid moskvalasi, erinevate liiduvabariikide rahvakunstikollektiivid tervitasid delegaate rahvamuusika ja -tantsudega.

Rongkäik lõppes Lužniki staadionil. Algas pidulik avamine. Delegaate, külalisi ja tuhandeid pealtvaatajaid tervitasid sm. V. Mišin ja Rahvusvahelise Ettevalmistuskomitee esimees J.-C. Kennedy. Festivalidelegaatide poole pöördus NLKP KK peasekretär M. Gorbatšov. Tema tervitusest jäi kõigi jaoks kõlama ühtne küsimus — MIDA KONKREETSELT OLED TEINUD JUST SINNA, ET MEIE PLANEEDI KOHAL OLEKS RAHUTAEBAS? Ei ole vist mõtet ümber jutustada kogu avatseremooniast, sest see on teleri vahendusel juba mitmeid kordi näidatud. Pisab vaid, kui välja öelda enda vahetu elamus — suurejooneline, vägev.

Selleks, et rääkida neist sündmustest, mille tunnistajateks me olime, tuleb mõne sõnaga peatuda programmil. Programm oli niivõrd tihe ja sündmusterikas, et ainuüksi suuremate ürituste loetelu ilma detailideta mahtus enam kui sajalheküljelisse raamatusse. Et osaleda võimalikult paljudel üritustel, jaotati delegatsioon gruppideks, kes siis osalesid erinevate festivalikeskuste programmides. Juba see, et poliitilisi keskusi oli viisteist, näitab festivali poliitilise programmi ulatust. Üks keskustest kandis nimetust Rahvusvaheline Üliõpilaskeskus ning Ardo Kubjase ja minu festivalipäevad suuremalt jaolt olid seotud just selle keskusega. Üliõpilaskeskus töötas Moskva Riikliku Ülikooli baasil ja tema programm oli väga tihe hõlmates diskussioone, Emmarguse laua kohtumisi, teaduslikke loenguid ja miitniguid. Ohtuid aitas selles keskuses sisustada üliõpilasklubi.

Moskvas veedetud päevad olid eelkõige tihedad tööpäevad. Meie delegatsiooni tööpäev algas igal hommikul kell 6 ja venis tihti paarikümne tunni pikkuseks. Nendesse päevadesse mahtus tohutult palju: sisukaid töötunde, huvitavaid kohtumisi ja väga vaheldusrikast kultuuriprogrammi. Et püüdsime osaleda võimalikult paljudel üritustel olid päevad väga vaheldusrikkad. 28. juulil toimus Rahujoos, millest võttis osa palju delegaate ja kus ka minul tuli oma sportlikku vormi kontrollida. Ardo Kubjas ja Igor Fjodorov näitasid oma ehitusoskusi lüües kaasa Võidu monumenti ehitusel. Nii et igaüks leidis oma võimetele rakendust. (Jürgneb.)

Õnnitleme

AHTO LÕHMUS

16. septembril k.a. pühitses oma esimest juubelit ÜÖT dekaan, matemaatika kateedri dotsent Ahto Lõhmus.

Juubilar

— lõpetas TEÜ matemaatika kurna 1958,
— õpetas õpetajana Pärnus

1958—1962,

— TPI-s assistent 1962,

vanemõpetaja 1965,

dotsent 1976,

— EO juhataja 1965—1970,

— tehnikakandidaat 1974,

— ÜÖT dekaan 1984,

— õppetöö teadusliku uurimislaboratooriumi juhendaja ja kõrgkooli-pedagoogika kursuste juhataja,

— tunnustatud spetsialist õppeprotsessi juhtimise ja optimeerimise ning matemaatika meetodika alal.

Ahto Lõhmus on sõbralik, abivalmis, tore huumorimeelega seltsimees. Tema tulemusrikas töö on leidnud kõrget tunnustust vabariigis ja kaugemalgi.

Edu ja õnne uute ideede genereerimisel ja jätkuvat energiat nende realiseerimisel!

Kolleegid matemaatika kateedrist

MEIE ÜLIPIILANE
AINI LEIK
ON KAHEKORDNE
MAAILMAMEISTER!

SÕDURPOISILT

15.06.1985

Lisan siia sellele kirjale ka buketi juhtumusi (mida ise olen kogunud) sõdurieleu pahe-ma poole pealt nn. «vähikese irve» all. Lugeses suure huviga Teie poolt saadetavat TP-d ning Teie toreda idee ajendil luua sõdurpoisi murfuloogia riskin oma armetud ponnistused Teile saata ning jätta Teile ning TP toimetusele täieliku õiguse neid avaldamata jätta, kui nad üldse loetavad pole, sest kui pole naljakas, siis ka pole naljakas.

Parimate tervitustega sõdurpoiss JÜRKA.

SÕDURPOISI PÕHISEADUS:

Opi kui hästi tahad, teiseks aastaks jäetakse ikkagi.

SEMJONOV MATEMAATILINE PARADOKS

Iga uus munder, mille Te saate, on pöördvõrdeline Teie keha mõõtmetega.

VITALI LAIEND SEMJONOV PARADOKSILE:

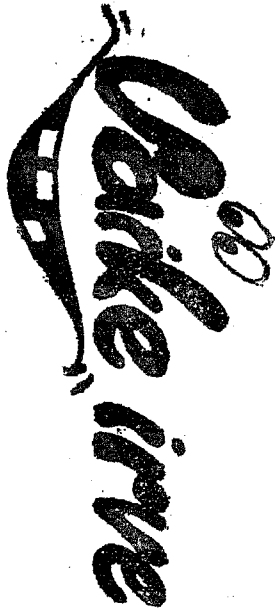
Teie asukoht saapajärjekorras liigub pöördvõrdelise kiirusega Teile sobiva saapanumbri arvu suhtes.

SLAVA 1. SAUNA- REEGEL:

Kui vett on, siis seepi pole.

SLAVA 2. SAUNA- REEGEL:

Kui seep on, siis vett pole.

MATVEI KONSTANT:

Mistahes ohvitseri aadressil karmis hääletoonis väljapaistunud sõnade arv jääb võrdeliseks arestipäevade arvuga peavahis.

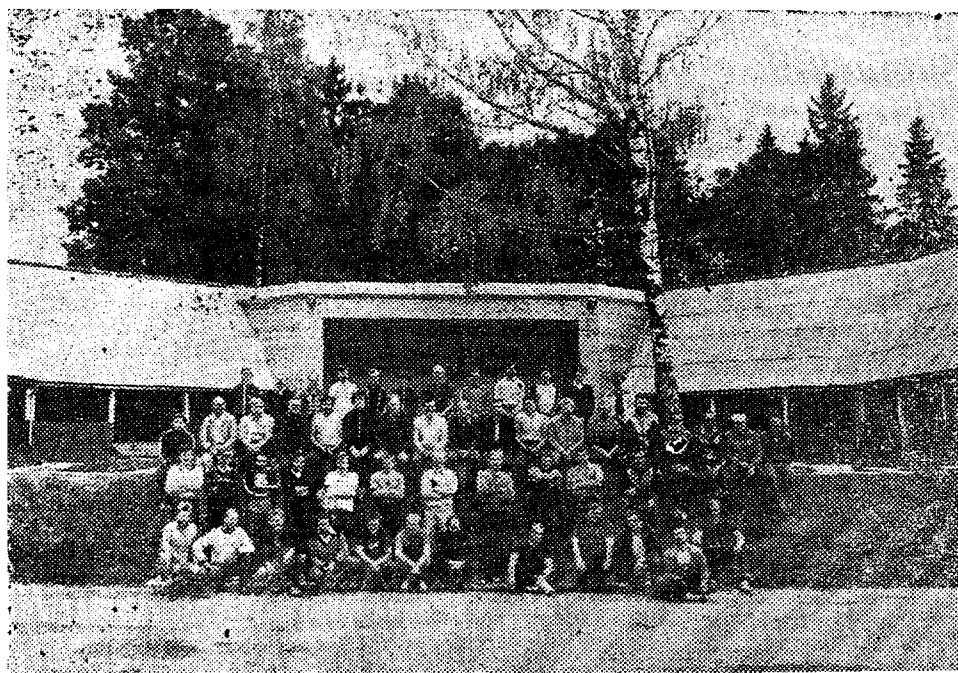
TIMOFEI TEOREEM:

Ohurõhu kasv kasarmus on lineaarses sõltuvuses kuivama riputatud jalarüüde hulga-ga.

JÜRI PARM,

käesolevaga sõdurpoiss,
kunagine TPI-kas
rühmast AA-21

IKKA LAULUGA

TPI AKADEEMILINE MEESKOOR ALUSTAS OMA 40. HOOAEGA

Hooaja avaakordiks 40. juubeli eel oli kahepäevane laulu-laager Viljandi KEK-i vastval-minud spordi- ja puhkekomp-leksis Sammulis. Võõrustajaks oli Viljandi KEK-i juhtkond, kus on mitu TPI AM endist ja praegustki lauljat eesotsas juhatuses esimehe Udo Viiluka-ga. Oma tervituskõnes pöör-duski U. Viilukas kõigi TPI

tudengite poole üleskutsega võtta aktiivselt osa TPI AM tööst, sest õigest laulumehest saab alati tubli spetsialist. Tub-lisid ja hakkajaid mehi aga Viljandi KEK-i noor juhtkond vajab. Nooremate kursuste tu-dengeid ollakse nõus ka sti-pendiaatideks vormistama, vāja ainult tahta ja KEK-i juha-taja jutule tulla. Vanemate kursuste tudengid aga mõtelge tõsiselt, kus oma algavale kar-jäärile alus panna.

Kahepäevase laulmise vahe-aegadel sai maha peetud ka koori esivõistlused korvpallis, tennises ja koroonas. Laulu-

LP. TARBEKUNSTI- HUVILISED!

Tallinna Polütehnilise Insti-tuudi ühingus «Teadus» on alanud abonementide müük loengute tsüklile «Tarbekunst läbi aegade».

1985. a.

24.10. 1. Portselan läbi aegade.
L. Schönberg

21.11. 2. Mida mõista stiilse mööbli all
J. Kuuskemaa

19.12. 3. Gobelääni ajalugu
M. Toom

1986. a.

16.01. 4. Nõukogude Eesti nahkehistöö
L. Pruuli

20.02. 5. 20. saj. ehtekunst
M. Alber

20.03. 6. 20. saj. vaibakunst
I. Teder

17.04. 7. Klaasikunsti arengust Eestis
A. Tiivel

15.05. 8. Ajalooline metall-ehistöö
M. Valk

Lektoriteks on Eesti NSV Riikliku Kunstimuseumi tea-duslikud töötajad.

Loengud illustreeritakse dia-positiividega.

Abonemente (hind 4 rbl.) saab lunastada ühingus «Tea-dus» aadressil: Ehitajate tee 5, 5. korpus, tuba 139.

Info tel. 53 23 29.

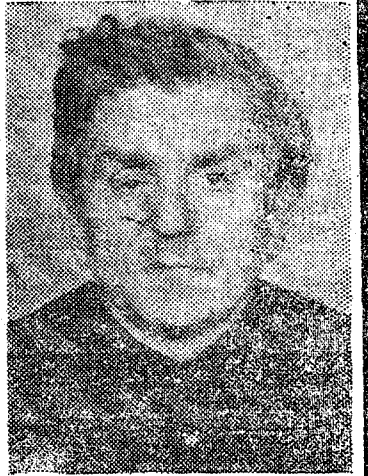
Loengute algus kell 17.30.

Kuulajateks saavad olla sa-muti soovijad väljaspool insti-tuuti.

Kohtumiseni!

Ühingu «Teadus»
TPI organisatsiooni
juhatus

IN MEMORIAM

TOIVO VESKE

4. juulil 1985. a. tabas Tal-linna Polütehnilise Instituudi kollektiivi valus kaotus, jää-davalt lahkus meie hulgast elektrotehnika aluste kateedri kauaaegne õppejõud, tehnika-kandidaat dotsent Toivo Veske.

Toivo Veske sündis 9. mail 1935. a. Jõhvi linnas teenistu-ja perekonnas. Alghariduse sai ta Võru I T-klassilises koolis, seejärel lõpetas kiitusega Võru Kohaliku Tööstuse Tehnikumi. 1954. a. astus ta TPI-see elekt-rijaamade, -võrkude ja -süs-teemide erialale. Ka TPI lõpetas T. Veske kiitusega 1959. a. ning suunati seejärel tööle TPI teoreetilise ja üdelektrotehni-ka kateedrisse assistendi koha-le. Järgnesid aspirantuuriaastad TPI elektrimasinate kateedris, mille tulemusena 1965. a. kait-ses edukalt väitekirja tehnika-kandidaadiks kraadile. Edasi järgnesid tööaastad sama ka-teedri vanemõpetajana ja ala-tes 1968. a. kuni surmani — dotsendina.

Õppe- ja teaduslikus töös pais-tis Toivo Veske silma äärmise põhjalikkuse ja printsipiaalsu-se poolest. Tema loengud üli-õpilastele toimusid alati kõrgel teoreetilisel ja pedagoogilisel tasemel. Tal oli suur autoriteet nii kaasõppejõudude kui ka üliõpilaste seas.

Teaduslikus töös saavutas T. Veske märkimisväärseid tu-lemusi elektromagnetilise välja probleemide uurimisel MHD induktioonmasinais, mille koha-ta on avaldanud üle vee-randsaja teadusliku artikli ja kümne käsikirjalise töö.

Viljaka pedagoogilise ja tea-dusliku töö kõrval võttis ta aktiivselt osa instituudi ühis-kondlikust elust. Paljude aas-tate vältel oli ta teaduskonna üliõpilaste teadusliku ühingu juhendaja ja kateedri elektro-tehnika teoreetiliste aluste aine-komisjoni esimees ning täitis teisi temale usaldatud üles-andeid.

Toivo Veske mitmekülgsel ja viljakal tegevust õppeteadusli-kus ja ühiskondlikus töös on korduvalt ära märgitud TPI rektori käskkirjadega.

Helge mälestus Toivo Veskest kui silmapaistvast pedagoogist ja teadlasest ning heast ja sü-damlikust seltsimehest, jääb alatiseks püsima kollektiivis.

Kolleegid energeetika-
teaduskonnast

TPI AM juhatus

«TALLINNA POLÜTEHNIK»
«ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»

Trükkkoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Organ partkoma, direktora, komiteta LKSM-i ja profkoma Tallinnseкого политехнического института. Таллинский поли-техник». Типография «Южиселу», Пикк, 40/42.
Toimetuse aadress: 200026 Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI, 3. hoone, tuba 204, tel. 537-261.
Aadress redaktsiooni: 200026 Tallinn, Ehitajate tee, 5, TPI, 3. korpus, komnata 264.
Тел. 537-261.

Tell. nr. 3057
MB-08505

Vastutav toimetaja
G. HAZAK